

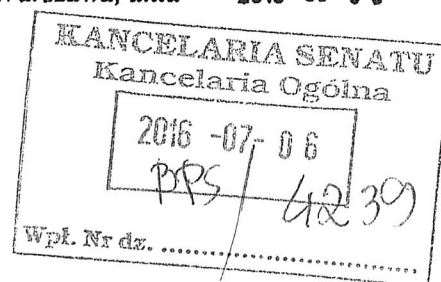

MINISTER KULTURY
I DZIEDZICTWA NARODOWEGO

prof. dr hab. Piotr Gliński

DOZ-OAiK.0700.6.2016.MP

Warszawa, dnia 2016-06-30

Pan
Stanisław Karczewski
Marszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej

6.07.16
4239

Szanowny Panie Marszałku,

w odpowiedzi na oświadczenie Pana Senatora Tadeusza Kopcia z dnia 12 maja 2016 r., przekazane pismem Marszałka Senatu z dnia 19 maja 2016 r. (znak: BPS/043-17-339/16), w sprawie prośby o skreślenie z rejestru zabytków budynku (działka nr ewid.) położonego przy ul. (d. nr) w miejscowości P (pow. , gm.), uprzejmie proszę o przyjęcie poniższych wyjaśnień.

W pierwszej kolejności informuję, iż kwestie dotyczące prowadzenia postępowania w sprawie skreślenia zabytku z rejestru, regulują przepisy ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami oraz Kodeksu postępowania administracyjnego. Podstawą działania Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego w sprawach skreślenia zabytku z rejestru jest przepis art. 13 ust. 5 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, zgodnie z którym skreślenie z rejestru następuje na podstawie decyzji ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, po ocenie czy zachodzą ustawowe przesłanki do takiego działania sformułowane w art. 13 ust. 1 ww. ustawy, tj. wyłącznie w sytuacji, gdy obiekt uległ zniszczeniu w stopniu powodującym utratę jego wartości historycznej, artystycznej lub naukowej albo którego wartość będąca podstawą wydania decyzji o wpisie do rejestru nie została potwierdzona w nowych ustaleniach naukowych.

Budynek mieszkalny nr (ob. przy ul.) w miejscowości P został wpisany do rejestru zabytków decyzją Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Katowicach z dnia 5 grudnia 1968 r., pod numerem .

Po rozpatrzeniu wniosku Pana P B , z dnia 19 stycznia 2015 r., o skreślenie z rejestru zabytków budynku przy ul. w m. P , stanowiącego jego własność, Minister Kultury i Dziedzictwa Narodowego decyzją z dnia 30 października 2015 r., zn. DOZ-OAiK.660.125.2015.MP-3, odmówił skreślenia ww. zabytku z rejestru. Następnie, na skutek złożenia przez właściciela obiektu wniosku z dnia 16 listopada 2015 r., o ponowne rozpatrzenie ww. sprawy, Minister Kultury i Dziedzictwa Narodowego decyzją z dnia 31 marca 2016 r., zn. DOZ-OAiK.660.1352.2015.ML[135/15], utrzymał w mocy swoją decyzję z dnia 30 października 2015 r., zn. DOZ-OAiK.660.125.2015.MP-3. Niniejsza sprawa była zatem przedmiotem dwukrotnego rozpoznania, zgodnie z zasadą dwuinstancyjności postępowania administracyjnego.

Pismem z dnia 29 kwietnia 2016 r., decyzją Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 31 marca 2016 r., zn. DOZ-OAiK.660.1352.2015.ML[135/15], została

zaskarżona przez Pana P B do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Zgodność z prawem tego rozstrzygnięcia będzie przedmiotem analiz sądu, a do czasu wydania przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie wyroku w tej sprawie, zaskarżona decyzja Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego jest nieprawomocna.

W uzasadnieniu swoich ww. decyzji, Minister Kultury i Dziedzictwa Narodowego wskazał, że pomimo znacznego stopnia destrukcji substancji budowlanej, dom w m. P nie utracił wartości zabytkowych, będących podstawą objęcia go ochroną konserwatorską poprzez wpis do rejestru zabytków, zatem nie zachodzą ustawowe przesłanki uzasadniające jego skreślenie z tego rejestru. Podstawą powyższych rozstrzygnięć były ustalenia stanu faktycznego dowodzące, że pomimo zniszczenia i częściowego zawalenia się dachu, obiekt niezmiennie posiada walory architektoniczne, przejawiające się w czytelnej bryle o historycznym gabarycie i formie oraz niezmiennym układzie wnętrza ze stosunkowo dobrze zachowanym sklepieniem kolebkowym w pomieszczeniach od strony północnej. Stwierdził także, że przedmiotowy zabytek bezspornie zachował wartość historyczną i naukową, jako przykład murowanego obiektu z przełomu XVIII i XIX w. przeznaczonego na gospodę, a następnie częściowo przekształconego w związku z przystosowaniem do funkcji mieszkalnej. Ponadto, z analizy całości materiału dowodowego wynikało, że znaczne zniszczenia substancji budowlanej omawianego obiektu nie wykluczają możliwości przeprowadzenia jego remontu zgodnie z zasadami konserwatorskimi. Należy w tym miejscu wyjaśnić, że skreślenie z rejestru zabytków powinno być traktowane w kategoriach wyjątku, bowiem nie każdy uszczerbek w substancji zabytkowej może zostać zakwalifikowany jako urzeczywistniająca przesłankę z art. 13 ust. 1 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami. Innymi słowy, zabytek wpisany do rejestru, będący nawet w bardzo złym stanie technicznym, jeżeli zachowuje jedną z podlegających ochronie wartości, nie może zostać skreślony z rejestru zabytków.

Odnosząc się do informacji Pana Senatora, iż *w lutym 2016 r. uległa zawaleniu część ściany zewnętrznej, a w marcu br. zawaliła się część dachu*, wyjaśniam, że Minister Kultury i Dziedzictwa Narodowego nie został zawiadomiony o pogorszeniu stanu zabytku ani przez właściciela obiektu, ani właściwego miejscowo wojewódzkiego konserwatora zabytków. Ponadto zaznaczam, że Pan P B również w swojej skardze z dnia 29 kwietnia 2016 r. do WSA w Warszawie, nie odniósł się do opisanego powyżej zawalenia części ściany i dachu przedmiotowego budynku.

W związku z powyższym zapewniam, że wystąpię do Kierownika Delegatury w Bielsku-Białej WUOZ w Katowicach, z prośbą o przeprowadzenie oględzin budynku przy ul. w m. P oraz przekazanie informacji o jego aktualnym stanie zachowania, w celu oceny, czy w stanie faktycznym przedmiotowej sprawy zaszły zmiany uzasadniające wszczęcie postępowania z urzędu w sprawie skreślenia omawianego budynku z rejestru zabytków. Wyjaśniam bowiem, że stosownie do przepisu art. 13 ust. 6 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, postępowanie w sprawie skreślenia zabytku z rejestru zabytków wszczynają się z urzędu bądź na wniosek właściciela zabytku lub użytkownika wieczystego gruntu, na którym znajduje się zabytek nieruchomy.

Na zakończenie, odnosząc się do kwestii dotyczącej realizacji inwestycji drogowej w sąsiedztwie zabytku, w tym bezpieczeństwa korzystających z chodnika przebiegającego przy budynku i negatywnego wpływ ruchu ciężkich pojazdów na ten obiekt, wyjaśnić należy, że ww. okoliczności nie stanowią przesłanki uzasadniającej skreślenie zabytku z rejestru i nie mogą być przedmiotem rozważań w ramach prowadzonego postępowania administracyjnego w sprawie skreślenia zabytku z rejestru. Kwestie dotyczące realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych, regulują bowiem przepisy ustawy z dnia 10 kwietnia 2003r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych oraz ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo Budowlane. Minister Kultury i Dziedzictwa Narodowego jako organ ochrony zabytków, w imieniu którego zadania

i kompetencje w tym zakresie wykonuje Generalny Konserwator Zabytków, działa na podstawie i w granicach prawa określonego przepisami ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, a kwestie regulowane przepisami ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych oraz ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo Budowlane, wykraczają poza jego jurysdykcję. Zauważyć ponadto należy, że budynek z otoczeniem przy ul. _____ w m. P _____ jest objęty ochroną prawną od 1968 r. Oznacza to, że inwestycja drogowa w fazie projektowej oraz realizacji powinna być wykonana z poszanowaniem wartości zabytkowych ww. obiektu oraz zapewnieniem prawidłowych warunków zachowania zabytku w zasobie dziedzictwa, przy uwzględnieniu kwestii bezpieczeństwa budynku i użytkowania drogi wojewódzkiej. Natomiast nadzór na prawidłowym zrealizowaniu ww. inwestycji w zakresie warunków ochrony zabytku, stanowi obowiązek miejscowego organu konserwatorskiego.

Z poważaniem

A handwritten signature in black ink, consisting of several stylized, overlapping loops and lines, positioned to the right of the closing text.